

Modrost v pregovorih domačih in tujih

Pes.

Pes psu brat.
 Pes psu repa ne odgrizne.
 Pes psa drglja.
 Mal pes velikega psa pod peč užene.
 Ljudje govore in psi lajajo.
 Kadar pes laja, meži.
 Boječ pes huje laja nego grize.
 Pes, ki nič ne laja, globoko zobe za-
 saja.
 Pes, ki veliko laja, ne grize.
 Če en pes laja, vsi lajajo.
 Pes laja pred domačim pragom.
 Pes prej laja, preden ugrizne.
 Pes laja, če ima tudi odrezan rep.
 Dober pes ne laja zastoj.
 Pes tudi škofa oblaja.
 Najhujši psi od zad popadajo.
 Hud pes tudi v kamen ugrizne.
 Stekel pes tudi gospodarja ukolje.
 Tudi hudi psi z repom migajo.
 Pes se z repom zahvali.
 Nevarno je psa za rep prijeti.
 Pes zacvili, če mu na rep stopiš.
 Pes ni hud, če kost vanj vržeš.
 Še pes grči, če trdo kost obira.
 Hudega psa s kosom ukrotiš.
 Lačen pes tudi iz roke tatu kruh
 vzame.

(Konec prih.)

Na Gorenjsko!

(Bistriška.)

(Nadaljevanje.)

Iz visokih dimnikov se vali dim, ki zna-
 či delo, zaslužek še vse dalje naokrog,
 kakor se vidijo sajasti dimniki. Železar-
 ske tovarne so magneti, ki vlečejo k sebi
 mnogo kmečkih fantov in deklet iz belih
 gorenjskih vasi. In ob sobotah zvečer je
 fantovska pesem bolj glasna in rdeči na-
 gelj na okencih prijazneje diši. Trd je za-
 služek v mrkih delavnicah, ob mogočnem
 ropotu strojev, ob trdi pesmi kladiva, a
 mora biti, ker to zahteva življenje.

Jesenice: velikanski kolodvor priča o
 velikem prometu. Vse polno vlakov stoji:
 Planica—Trbiž, Beljak—Celovec, Bohinj
 —Gorica, Jesenice—Ljubljana. Ker Jesen-
 ice same dobro poznate, se peljemo kar
 naprej vzporedno s Savo v gorenjo Savsko
 dolinico. Tam bomo videli toliko lepote, da

jih nikdar ne pozabimo. Mnogo potnikov
 je sedlo v vlak z napisom Beljak—Celo-
 vec. Ta pelje v Avstrijo; naročimo jim
 tole: »Pozdravite naše brate in sestre v
 divnem Korotanu, naša sreča bodo v sve-
 tem utripu zadržtela ob gosposvetem
 zvonu — za vas hrepeneči, neodrešeni.«

Od Jesenic nas popelje druga proga
 naprej proti zahodu, po gornji Savski do-
 linici, katero varujejo na desni grebeni
 Karavank, na levi pa vrhovi naših divnih
 Alp.

Ko zapusti vlak jeseniški kolodvor,
 hiti mimo zgornjega dela mesta in mimo
 pokopališča. Od zadnjih hiš se dviguje
 pot, ki nas polagoma pripelje do prijazne
 vasiče Planina-Sv. Križ (1000 m) in dalje
 na vrh Golice (1835 m), ki se posuje spo-
 mladi s snežnobelim cvetjem narcis. Vzpore-
 dno z našo progo teče nekaj časa koro-
 ška proga, ki kmalu zavije v velikem
 loku na nasip in izgine v 8 km dolgi ka-
 ravanški predor in brzi na Koroško.

Našo progo spremlja ves čas modro-
 bojna Sava, ki si nasuje z belim prodom
 leto za letom širšo strugo. Vlak obstane —
 Hrušica — zakliče sprevodnik. Na desni
 vidimo naselbino železničarskih stano-
 vanjskih hiš, na levi pa dolg most preko
 Save. Le hip postojí vlak, mudi se mu
 naprej. Zagledamo Golico na desni, a na
 levi se že prikazujejo vrhovi Julijskih
 Alp. Velikan Triglav (2865 m) se nam pri-
 kazuje, okoli njega Cmir, Stenar in drugi
 gorski velikani. Vlak zopet postojí — na
 Dovjem smo. Na desno vidimo višje na
 bregu vasico Dovje s prijazno cerkvico
 in štiritrazredno osnovno šolo. Na dov-
 škem pokopališču počiva znameniti dol-
 goletni dovški župnik Jakob Aljaž — skla-
 datelj in povsod znani triglavski turist.
 Po njem se imenuje stolp vrh Triglava:
 Aljažev stolp. Na levi strani v dolini leži
 vas Mojstrana¹. Je letovišče in izhodišče
 v triglavsko pogorje. Ima tudi cestno
 tovarno. Skozi vas teče kristalno čista Bi-
 strica, ki teče v Savo. Ob njeni strugi pe-
 lje pot v dolino Vrata mimo slapa Perič-
 nika do lepega Aljažvega doma, ležeče-
 ga v Vratih, pod vznožjem visokega Tri-
 glava, najvišjega vrha naše slovenske in
 jugoslovanske domovine. Iz Mojstrane dr-
 žita v triglavsko pogorje še dolini Kot in
 Krma.

(Nadaljevanje.)

¹ Zadnje čase se pojavlja grdo pače-
 nje naših krajevnih imen zlasti po spre-
 vodnikih. Naglašuje se: Mojstrána, Már-
 túljek, Plánica. Mladina, drži se značajno
 starega ljudskega naglasa! Pravimo: Mój-
 strana, Martúljek, Planíca.

Uganke, skrivalice in drugo.

Konjiček.

Maks Dežman, Ljubljana

zdi;	se	dru-	se	ku	še	ga
gim	Ne-	mu	prav	in	nik	ni-
pač	ko	se	sreč-	sreč-	ro-	to
ko	češ	kri	sa-	spo-	no-	ji
so	si	sto-	kdor	sme-	mi.	drs-
ji,	krep	saj	vi	ne	se,	ga,

KITAJSKA

RODOB·NICA

Začni pri prvem znamenju in pazi, da so znamenja v različnih višinah.

Posetnica.
(Br. Sodnik, Ljubljana.)

Dr. i. u. A. LISIČEC

Velenje

Ta človek je podjetnik; kakšen?

Rešilci in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista in se objavljajo le imena onih rešilcev, ki bodo rešili vse zagonetke — v prihodnji številki.

Rešitve v 6. številki.

Težak dokaz.

8
8
8
88
888

1000

Veriga.

Začni pri Z in nadaljuj pri vsakem koncu stebra, potem pa s sledečimi črkami, pa dobiš: »Zlata veriga ne da svobode.«

Obelisk

/ \				
d				
s	o	m	\ /	
p	e	k	e	l
k	o	t	e	l
p	r	o	s	l
o	t	r	o	k
o	s	k	a	r
s	t	o	l	p
t	o	r	e	k
k	r	o	p	a
m	i	š	k	a
s	r	e	č	a
m	u	c	k	a

Doktor Korošec.